

ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ ΚΑΙ ΖΩΗ

ΓΡΑΜΜΑ ΑΠΟ ΤΟΝ ΠΡΟΜΗΘΕΑ ΤΟΥ 2032 μ.Χ.

Π. Κ. ΠΑΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ

Φίλοι μου σας γράφω απ' τη χρονιά 2032 μ.Χ. Λίγο παράξενο, αφού εσείς ζείτε στις αρχές του 1986. Για μένα βέβαια είναι φυσικό, μια κι η θεϊκή μου υπόσταση μου επιτρέπει να κινούμαι διαχρονικά. Μαθαίνω λοιπόν τα νέα σας και θάθελα να δημοσιεύσετε ένα γράμμα ενός πιστού μου φίλου που είναι σύγχρονός σας και πραγματικά μ' αφήνει έκπληκτο μ' αυτά που γράφει. Σας το παραθέτω ολόκληρο.

«Αξιοσέβαστε θεέ μου:

Το τελευταίο καιρό όλο και πιο πολύ νοιώθω να γίνομαι πολύχωρος, ενώ παράλληλα κάποια δύναμη με οδηγεί στην υπεραπλούστευση.

Σα λαβύρινθος μ' ένα σωρό δρόμους, μ' ένα μυστικό κέντρο απροσπέλαστο και ταυτόχρονα σαν οδοιπόρος μοναχικός σ' ένα ευθύ κι ατέλειωτο δρόμο.

Λειτουργεί μέσα μου μια αντινομία. Ο νόμος κι η παρανομία αδερφωμένες ύαινες της ψυχής μου. Θαρρώ πως κει μέσα βρίσκονται δεμένα άρρηκτα το αμάρτημα, η εντολή γι' αναζήτηση κι η αναστολή για επεκτατισμό.

Προσπάθησα πολλές φορές ν' ανακαλύψω τις αιτίες αυτής της κινητοποίησης αλλά μάταια. Σα να 'ναι μέλισσα η ψυχή μου διαρκώς πετάει κι αποζητάει να δοκιμάζει νέκταρ από λογής λογής λουλούδια.

Αποζητάει ένα σκοπό κι αναμετράει το δρόμο.

Τραχύς κι απρόσιτος.

Βλέπω μια διάσταση ανάμεσα στο σκοπό και στα μέσα.

Σαν ήμουνα μικρός κι έπρεπε να φάω το φαγητό μου, μου θυμίζανε πως όπου νά 'ναι θα φανεί ο μπαμπούλας.

Να ο σκοπός και το μέσο ταιριασμένα.

Ύστερα για να μη γυρνάω στους δρόμους μου προβάλανε τους κακούς ανθρώπους που πιάνουν και τους κάνουν διάφορα κακά πράγματα.

Άλλο τούτο δω.

Αργότερα έπρεπε να φοβάμαι τις κακές παρέες, γιατί δεν ξέρω λέει κι αυτοί που θα κατέληγα.

Κάτεργα — Αναμορφωτήρια — Φυλακή.

Σύντροφος δοτός ο φόβος.

Έτσι λοιπόν μου ασκούσαν την εξουσία άλλοτε οι γεννήτορες, άλλοτε 10 μέρες με ταΐζανε ρύζι και ψωμί μ' ελιές για να εξαγνιστώ. Ήμουνα 9 χρονών κι ήξερα ένα σωρό πράματα για τη κόλαση με τα καζάνια, τις πίτσες, τα κερασφόρα διαολάκια με τις λόγχες και τις τρίαινες.

Μετά ήρθε η αγωνία για το μέλλον. Συνεχώς εμβόλια αβεβαιότητας για να καθηλώνομαι στη καρέκλα της μάθησης. Οι βαθμοί, η κοσμία διαγωγή, οι νόμοι κι αργότερα η εφορία. Κι ύστερα συνέχεια η έλλειψη ενεργειακών πηγών κι ο πόλεμος.

Αγοράστε όπλα, δώστε τα λεφτά σας, τον ιδρώτα σας κι υπογράψτε γραμμάτια υποταγής.

Η συνταγή του φόβου ατέλειωτη.

Μπροστά στα όνειρά μας προβάλλεται συνέχεια το μύνημα του αφανισμού.

Με την πυρηνική ενέργεια μας αφαιρέσανε τις μελλοντικές μας ονειροπολήσεις και τις προσωπικές επενδύσεις στα πιστεύω μας.

Χτίσανε μέσα μας το πύργο του φόβου, του χαμού, της πείνας, της παγωνιάς και του θανάτου. Συνδέστε το αρχηγείο σας με το Διευθυντήριο της εξουσίας, κι έτσι καλοί μου άρχοντες μας κυβερνάτε, κραδαίνοντας το σκήπτρο του φόβου.

Και τώρα εγώ;

Αυτό το τώρα είχε διάρκεια 15 χρόνων. Κάποτε κατάλαβα πώς είναι φτιαγμένο το δίχτυ της εξουσίας. Εξοικειώθηκα με το φόβο, ωρίμασα κι αν θέλετε χόρτασα το φόβο και σταμάτησα να φοβάμαι.

Χρειαζόμουν ένα υποκατάστατο.

Οι άρχοντες ελπίζουνε στην αναπαραγωγή του ανθρώπινου γένους και ξέρουνε πως κάθε νέα γενιά γεννιέται πεινασμένη και κουβαλάει σαν τη σπουδαιότερη κληρονομούμενη ιδιότητα την ανοησία.

Ξέρουνε επίσης πως, ταΐζοντας τους γεννήτορες, μπορούν ν' αλλάζουνε το γενετικό κώδικα των ερχόμενων κατά πως τους συμφέρει.

Τι είπατε; Επανάσταση;

Ποιός να τη ξεκινήσει; Είναι μέσ' το κώδικα καταχωρημένη;

Να όμως που κάποτε οι υποτακτικοί βαριούνται να φοβούνται, και τότε; Τεμπέληδες. Σας παραχωρώ το παράσημο της ευζωΐας, των ναρκωτικών και του ποδοσφαίρου. Πως να δεις μεσ' απ' τη πολυτέλεια!

Με τέτοια υποκατάστατα το γραμματόσημο δεν ξεκολάει.

Φοβερίζοντας τους μικρούς κι υπολογίζοντας στην αδράνεια κι έλλειψη αγωνιστικότητας των χορτασμένων ενηλίκων διατηρούν την ισορροπία, την ευταξία και παραγωγικότητα.

Το πανώ. Φέρτε μου το πανώ να ξεκινήσω τη διαδήλωση. Μόνος μου. Αν θέλετε ελάτε μαζί μου. Τι καλά να 'ρχόσαστε μαζί μου!

ΟΙ ΕΝΤΟΛΕΣ ΕΙΝΑΙ ΠΑΝΟΥΚΛΑ.

ΚΑΤΩ ΤΑ ΧΟΡΤΑΤΑ ΣΤΟΜΑΧΙΑ.

Μα κανείς δεν υπάρχει; Τι διαδήλωση είν' αυτή, χωρίς διαδηλωτές κι ακροατήριο;

Άμα ωριμάσεις φρρντίζουν όλοι νάχεις βουλευτεί σε μια ζεστή γωνιά.

Τι να τρέχεις τώρα στα βουνά και τα λαγγάδια;

Κάτσε ρε με τις διαδηλώσεις...

Σκέψου μόνο τη δουλειά σου και κοίτα να παίζεις το ρόλο σου. Η τροχιά σου περνάει απ' το Μαιευτήριο, το μπακάλη της γειτονιάς και μια έγχρωμη τηλεόραση. Άμα τα καταφέρνεις, και στον οργασμό είσαι ολοκληρωμένος. Τι άλλα θέλεις; Μην ασχολείσαι με πολλά. Είναι σε βάρος της απόδοσης. Κοίτα να τα βολέψεις με τις τρεις σου ενότητες, το σώμα, το πνεύμα και την ψυχή σου κι άσε τα ταξίδια σ' άγνωστους κόσμους.

Να όμως που, παρά τις εντολές, μια μέρα ένοιωσα εκείνο το πολύχωρο της ύπαρξης μου. Ήτανε λέει ένα απέραντο δίχτυ μ' ελαστικά νήματα φτιαγμένο, κι εγώ σαν την αράχνη να μετακινούμαι πάνω του και να το πλέκω όλο και πιο μεγάλο.

Τι όραμα! Αράχνη στο δίχτυ της ανάγκης.

Κι όμως παράγω έργα διάφορα, τυχαία.

Η επανάληψη είναι η μάνα της μάθησης.

Διαδηλώνω. Κάτω η πανούκλα της επανάληψης.

Τα έργα ναν διάφορα.

Αυτό είναι το μυστικό.

Ο άνεμος τα φέρνει.

Το φτερωτό δοξάρι.

Της ηλιαχτίδας γέννημα.

Της άβυσσος καμάρι.

Ποίηση;

Ας πούμε ποίηση.

Έτσι λοιπόν τώρα, καλοί μου φίλοι, βρίσκομαι μπλεγμένος σ' ένα παραμυθένιο όνειρο, που πολύ φοβάμαι πως δε θα προσθέσει τίποτα καινούργιο στην τραγική μας ιστορία.

Στο μύθο του αητού, του σταυρωμένου και του Προμηθέα.

Κάθε καινούργιος μύθος είναι μια ιστορία χιλιοειπωμένη· να σαν κι αυτές που ξεκινάνε απ' τη δική σου ιστορία. Ελπίζω, αξιοσέβαστε θεέ μου, σ' ένα επόμενο γράμμα μου να σου αφιερώσω μερικές απ' τις σκέψεις μου, που ταιριάζουνε στη δική σου ιστορία.

Με όλο τον πρεπούμενο σεβασμό».

* Για το συγγραφέα του παρόντος βλέπε ΕΦΕ, τεύχος 3, σελ. 314